

dette: Belgien spærrede i August 1914 sin Grænse for Tyskland, Danmark spærrede ogsaa for Tyskland; men naar man aner-kender, at Belgien var neutralt, maa man ogsaa erkende, at Danmark er ligelig neutralt — Argumenteringen er omtrent som den hos Holberg: Degnen galer, og Hanen galer, altsaa er Degnen en Hane.

Forholdet er nemlig dette, at Belgien ganske vist spærrede for Tyskland, men Danmark spærrede netop ikke for Tyskland. Hvis vi havde spærret Kattegat for Tyskland, vilde vi, lige saa sikkert som Amen i Kirken, have risikeret en tysk militær Okkupation; og hvis vi paa den anden Side, saaledes som det oprindelig var Hensigten, havde holdt Kattegattét, havde holdt Bælterne aabne, som det kundgjordes i den radikale Regerings Neutralitetserklæring af 1. August, vilde vi ganske sikkert ogsaa have risikeret en tysk militær Okkupation i større eller mindre Omfang. Belgien besluttede i Slutningen af August 1914 at opretholde en strengt ligelig Neutralitet og tage Konsekvenserne af dette Standpunkt. Og Følgen af den Risiko, det paadrog sig, var, at i samme Øjeblik det tog denne Beslutning, var det de facto i politisk Alliance med Frankrig; og i samme Øjeblik den første belgiske Soldat blev skudt, var det traadt ind som aktiv Deltager i Krigen for Frankrig og England. Danmark derimod afbøjede Risikoen for at udsætte sig for at blive aktiv Kombattant ved at ville overholde den strengt ligelige Neutralitets Princip; det afbøjede den, og det gjorde det af gode Grunde; i Stedet for foretrak det en sømilitær Forstaaelse med Tyskland. Det er, som det ærede Medlem Hr. P. Munch saa rigtigt har udtrykt det, i Virkeligheden saaledes, at Danmark vel tog Parti for den ene Part, men det tog ikke Parti som Parthaver paa en af de krigsførendes Side; nej; det blev ikke Parthaver, det sluttede en sømilitær Forstaaelse, og derved slap det for den Risiko at være udsat for at blive aktiv Kombattant, som det uvægerlig vilde være blevet, hvis det havde overholdt en strengt ligelig Neutralitet.

Forholdet for Danmarks og Belgiens Vedkommende er polært modsat. Nu ser vi, at Belgien af dyrekøbt Erfaring har opgivet sin Neutralitetspolitik, medens man fra dansk radikal Side slaar sig til Ridder paa en Neutralitetspolitik, som man slet ikke har ført. Forholdet er jo i Virkeligheden dette — og det fremgaar aldeles tydeligt af forhenværende Admiral v. Tirpitz' Memoirer —, at der mellem Danmark og Tyskland kom til at bestaa ikke blot en politisk Forstaaelse,

men, som Admiral v. Tirpitz — og han ved dog maaske ogsaa en Smule Besked om de Sager — saa aabent og uforbeholdent udtrykker sig, en sømilitær Aftale. Jeg kunde tænke mig, at dersom Offentligheden blev bekendt med de Samtaler, som jeg forudsætter — det er ganske utænkeligt andet — har fundet Sted mellem Tysklands Udenrigsminister og den danske Gesandt i Berlin i de kritiske Dage i August, vilde man faa at se, at den tyske Udenrigsminister omtrent har gentaget, hvad afdøde General Moltke sagde til Kaptajn Lütken, at Tyskland maatte kunne stole paa Danmark, Tyskland maatte have Sikkerhed for, at Danmark ikke gik dets Interesser imod. Jeg kunde tænke mig, at saadanne Udtalelser fra officiel tysk Side har været en af de medvirkende Hovedaarsager til, at den danske radikale Regering den 5. August sluttede sin egen Neutralitetserklæring af den 1. August.

Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal om vor ligelige Neutralitet, som jeg tror allerede tilstrækkelig uddebatteret i den Polemik, der har fundet Sted. Jeg vil overlade det til det ærede Medlem Hr. Rode at træde Vande i denne forslidte radikale Frase, saa meget han lyster; det er ikke vort konservative Syn paa dette Spørgsmaal, der derved bliver afsvækket. Jeg vil foretrække at gaa ind paa et andet Emne, nemlig den radikale Potpourri om Folkenes Forbund. Om dette giver Hr. Rode det udtrykkelige Løfte, at han vil behandle det journalistisk. Jeg tror, Løftet var overflødigt, men paa den anden Side erkender jeg, at det er blevet overholdt til Punkt og Prikke. Det ærede Medlem omtalte Lord Robert Cecil's Ord om, hvad der er Tanken og Hensigten med Folkenes Forbund, og det ærede Medlem konkluderede paa det Grundlag, at Ententepolitik og militære defensive Ententer og Alliancer mellem Medlemmer af Folkenes Forbund er udelukkede.

Jeg formoder, at det skyldes en journalistisk Forglemmelse og ikke et journalistisk overlagt Træk, at det ærede Medlem ganske har glemt at omtale, at Lord Robert Cecil's Fædreland, England, og Lord Robert Cecil's Kollega, den engelske Premierminister Lloyd George, samme Dag, som Versailles-Traktaten blev underskrevet, underskrev en defensiv Alliancetraktat med Frankrig, som gaar ud paa følgende, at i det Tilfælde, at de Artikler i Versailles-Traktaten, som forbyder Tyskland at have Befæstningsværker o. s. v. ved Rinen, som paalægger Tyskland at anerkende en neutral Zone paa østre